

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
ประจำปี ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล
อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล
เรื่อง การประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ตามที่กระทรวงมหาดไทยแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ให้ มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้ง แผนปฏิบัติราชการประจำปีจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีกลุ่มจังหวัด ตลอดจนสามารถบูรณาการ แผนงาน โครงการ กิจกรรมและงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ ประชาชน จึงให้ทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) โดยให้คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัด ประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหาความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาทบทวนแผนพัฒนา ท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้จัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่ง คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นได้มีมติเห็นชอบ จากการประชุม ครั้งที่ ๓ วันที่ ๖ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และสภาท้องถิ่นในการประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑๐ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในหมวดที่ ๕ ข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ จัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล ปีงบประมาณ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายธাত্রี อินทรพุด)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล

คำนำ

แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นแผนท้องถิ่น สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และกรอบแนวคิดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและกำหนดโครงการต่างๆ ที่จะทำให้แผนพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปตามเป้าหมายและทิศทางการดำเนินการต่างๆในระดับตำบล ได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อประชาชนโดยส่วนรวมและเป็นการพัฒนาตำบลให้เจริญก้าวหน้า เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างถ้วนหน้า ทางคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลคาดหวังให้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและเป็นแนวทางในการพัฒนาโครงการด้านต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล ขอขอบพระคุณคณะกรรมการ และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและกลั่นกรอง แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) และที่สำคัญที่สุดคือประชาชนชาวตำบลโพธิ์ไพศาลทุกท่าน ที่ร่วมแสดงความคิดเห็น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ในครั้งนี้

ด้วยความปรารถนาดี
สำนักปลัด งานสถิติและวิชาการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑.ด้านกายภาพ	๑
๒.ด้านการเมือง/การปกครอง	๒
๓.ประชากร	๓
๔.สภาพสังคม	๔
๕.ระบบบริการขั้นพื้นฐาน	๕
๖.ระบบเศรษฐกิจ	๖
๗.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๗
๘.ทรัพยากรธรรมชาติ	๗
๙.อื่น ๆ	๘
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๙
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๙
๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๙๑
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติการปฏิบัติ	๙๙
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๙๙
๒.บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น (ผ.๐๑)	๖๖
๓.บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น (ผ.๐๑/๑)	๗๔
๔.บัญชีรายละเอียดโครงการพัฒนา (ผ.๐๒)	๘๒
๕. บัญชีรายละเอียดโครงการที่มาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ผ.๐๒/๑)	๑๒๘
๖.บัญชีรายละเอียดโครงการเกินศักยภาพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ผ.๐๒/๒)	๑๔๘
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	
๑.การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๕๖
๒.การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๕๘
๓.สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๑๖๑
๔.ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๖๑
แบบประเมินตนเองในการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๒
ภาคผนวก	
ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ที่ตั้งตำบลโพธิ์ไพศาล ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร
เนื้อที่ตำบลโพธิ์ไพศาลมีเนื้อที่ทั้งหมด ๘๖ ตารางกิโลเมตร

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร

๑.๒ ภูมิประเทศ ในตำบลโพธิ์ไพศาลมีลักษณะสภาพส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบ คิดเป็นร้อยละ ๙๐
ของพื้นที่ตำบลทั้งหมด หรือประมาณ ๗๖.๕๐ ตารางกิโลเมตร

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลโพธิ์ไพศาล มี ๓ ฤดู คือ

ฤดูหนาวระหว่างเดือน พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ ของทุกปี

ฤดูร้อนระหว่างเดือนมีนาคม – เมษายน ของทุกปี

ฤดูฝนระหว่างเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม ของทุกปี

๑.๔ ลักษณะของดิน

การจำแนกดิน : Loamy-skeletal over fragmental mixed, subactive, isohyperthermic
Petroferric Haplustults

การกำเนิด : เกิดจากตะกอนขะมาทับถมบนหินตะกอนเนื้อละเอียดบนพื้นผิวของการเคลือบ ผิวแผ่นดิน

สภาพพื้นที่ : ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชัน ๐-๒ %

การระบายน้ำ : ดี

การไหลบ่าของน้ำบนผิวดิน : ช้า

การซึมผ่านได้ของน้ำ : ช้า

พืชพรรณธรรมชาติและการใช้ประโยชน์ : ป่าเต็งรัง และถูกนำไปใช้เป็นวัสดุสำหรับ ทำถนน

การแพร่กระจาย : ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การจัดเรียงชั้น : A-Bt-Bsm-๒Bgv(๒Cgv)

ลักษณะและสมบัติดิน : เป็นดินต้นถึงชั้นดานแข็งของศิลาแลง ดินบนเป็นดินร่วนหรือดินร่วนปนทราย

(ปนกรวดลูกครึ่ง) สีเทาเข้มหรือสีน้ำตาลเข้ม ดินล่างเป็นดินร่วนปนก้อนกรวดหรือดินร่วน

เหนียวปนก้อนกรวดลูกครึ่ง สีน้ำตาลหรือน้ำตาลแก่ จะพบแผ่นศิลาแลงภายใน ๕๐ ซม.

จากผิวดิน ซึ่งจะจับตัวเป็นชั้นดาน มีขนาดใหญ่และแข็งแรงซึ่งไม่สามารถที่จะเจาะผ่านได้ ใน

บางแห่งหน้าดินจะถูกชะล้างไปจนถึงชั้นแผ่นศิลาแลง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง

(pH ๕.๕-๗.๐) ในดินบนและเป็นกรดจัดมาก (pH ๔.๕-๕.๐) ในดินล่าง

ความลึก (ซม.)	อินทรีย์วัตถุ	ความด่าง	ความอิ่มตัว	ฟอสฟอรัส	โพแทสเซียม	ความอุดมสมบูรณ์
		แลกเปลี่ยน	เบส	ที่เป็นประโยชน์	ที่เป็นประโยชน์	

เขต ออฮอน					ของดิน	
๐-๒๕	สูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	สูง	ปานกลาง
๒๕-๕๐	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำ
๕๐-๑๐๐	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ

ชุดดินที่คล้ายคลึงกัน : ชุดดินอื่น

ข้อจำกัดการใช้ประโยชน์ : เป็นดินต้น จะพบแผ่นศิลาแลงขนาดใหญ่และหนาจนไม่สามารถเจาะผ่านได้ พบอยู่ภายใน ๕๐ ซม. ซึ่งขัดขวางการเจริญเติบโตของพืช

ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์ : ควรปล่อยให้ให้เป็นป่าธรรมชาติ ไม่ควรจะนำมาใช้ประโยชน์ใน การเกษตร เพราะจะต้องใช้การจัดการเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นดินต้น

ที่มา สำนักสำรวจวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์,

http://oss101.Idd.go.th/thaisoils_museum/pf_desc/pf_desc_all/Sk.htm

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

๑.๕.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ ลำห้วย ๑๐ สาย
- บึง หนองน้ำอื่นๆ ๑๐ สาย

๑.๕.๒ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย ๑๕ แห่ง
- ฝายแม้ว ๖๒ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น ๑๐ แห่ง
- บ่อโยค (น้ำบาดาล) ๗๑ แห่ง
- ถังเก็บน้ำ (สำหรับเก็บน้ำใช้) ๘ แห่ง
- ถังเก็บน้ำ ๑๐ แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ ๓ แห่ง

(อ่างอีดำ, อ่างกุดน้ำใส, อ่างเก็บน้ำห้วยหินชะแนนใหญ่)

๑.๖ ลักษณะของป่าไม้

เป็นป่าเบญจพรรณมีพันธุ์ไม้หลายชนิด เช่นไม้เต็งรัง ไม้จิก ไม้แดง ไม้ประดู่ ฯลฯ แต่พื้นที่ป่าเหลือน้อยเพราะมีการบุกรุกที่สาธารณะและการบุกเบิกเพื่อทำเป็นแหล่งทำกินและอยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

๒.ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง จำนวนหมู่บ้านทั้งหมด จำนวน ๑๗ หมู่บ้าน (แสดงจำนวนหมู่บ้านในเขต อบต.) ดังต่อไปนี้

- หมู่ที่ ๑ บ้านนาดี
- หมู่ที่ ๒ บ้านโพหนอง
- หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์ไพศาล
- หมู่ที่ ๔ บ้านกุดฮู
- หมู่ที่ ๕ บ้านหนองเค็ม
- หมู่ที่ ๖ บ้านโพนแพง
- หมู่ที่ ๗ บ้านกุดสะกอย

- หมู่ที่ ๘ บ้านห้วยกอก
หมู่ที่ ๙ บ้านโพธิ์ไพศาล
หมู่ที่ ๑๐ บ้านโนนคำ
หมู่ที่ ๑๑ บ้านโพนม่วง
หมู่ที่ ๑๒ บ้านโคกหนองผือ
หมู่ที่ ๑๓ บ้านโคกกลาง
หมู่ที่ ๑๔ บ้านโนนรุ่งเรือง
หมู่ที่ ๑๕ บ้านโพนแพง
หมู่ที่ ๑๖ บ้านกุดชู
หมู่ที่ ๑๗ บ้านกุดสะกอย

๒.๒ เขตการเลือกตั้ง

ประกอบด้วย ๑ เขตการเลือก

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชาชน

ตารางข้อมูลจำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือน

ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล เปรียบเทียบในปีที่ผ่านมา

หมู่	บ้าน	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓				ปี พ.ศ. ๒๕๖๔				ปี พ.ศ. ๒๕๖๕			
		ครัวเรือน	ชาย	ชาย	ชาย	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
๑	นาดี	๒๕๒	๕๒๐	๕๑๗	๑,๐๓๗	๒๖๒	๕๒๐	๕๑๗	๑,๐๓๗	๒๖๒	๕๑๙	๕๑๗	๑,๐๓๖
๒	โพนทอง	๑๔๘	๒๓๖	๒๓๘	๔๗๔	๑๕๐	๒๓๔	๒๓๒	๔๖๖	๑๕๐	๒๓๔	๒๓๒	๔๖๖
๓	โพธิ์ไพศาล	๒๗๐	๔๐๑	๓๘๒	๗๘๓	๒๗๓	๔๐๓	๓๗๘	๗๘๑	๒๗๓	๓๙๙	๓๗๖	๗๗๕
๔	กุดชู	๒๓๙	๓๕๕	๓๔๘	๗๐๓	๒๔๕	๓๕๔	๓๓๗	๖๘๑	๒๔๕	๓๕๔	๓๓๖	๖๙๐
๕	หนองเค็ม	๑๓๘	๒๔๖	๒๔๓	๔๘๙	๑๓๘	๒๔๗	๒๓๖	๔๘๓	๑๔๐	๒๔๖	๒๓๖	๔๘๒
๖	โพนแพง	๒๕๔	๓๗๑	๔๑๑	๗๘๒	๒๕๗	๓๗๓	๔๑๐	๗๘๓	๒๕๘	๓๗๓	๔๑๑	๗๘๔
๗	กุดสะกอย	๑๖๒	๒๖๔	๒๕๖	๕๒๐	๑๖๓	๒๖๓	๒๖๑	๕๒๔	๑๖๓	๒๖๓	๒๖๒	๕๒๕
๘	ห้วยกอก	๑๗๐	๒๗๖	๒๔๐	๕๑๖	๑๗๘	๒๗๐	๒๔๐	๕๑๑	๑๗๘	๒๗๑	๒๔๐	๕๑๑
๙	โพธิ์ไพศาล	๒๐๐	๓๓๒	๓๔๘	๖๘๐	๒๐๔	๓๒๔	๓๕๕	๖๗๙	๒๐๔	๓๒๓	๓๕๕	๖๗๘
๑๐	โนนคำ	๒๑๑	๓๕๒	๓๓๗	๖๘๙	๒๒๒	๓๕๑	๓๒๙	๖๘๐	๒๓๔	๓๕๑	๓๒๙	๖๘๐
๑๑	โพนม่วง	๕๓	๙๔	๘๓	๑๗๗	๕๕	๙๓	๘๓	๑๗๖	๕๔	๙๒	๘๕	๑๗๗
๑๒	โคกหนองผือ	๑๗๕	๒๙๙	๒๙๒	๕๙๑	๑๗๖	๓๐๓	๒๙๔	๕๙๗	๑๘๐	๓๐๓	๒๙๕	๕๙๘
๑๓	โคกกลาง	๑๖๕	๒๒๘	๒๑๘	๔๔๖	๑๖๗	๒๓๐	๒๒๕	๔๕๕	๑๖๙	๒๓๐	๒๒๗	๔๕๗
๑๔	โนนรุ่งเรือง	๑๒๘	๒๒๗	๒๓๒	๔๕๙	๑๓๔	๒๒๗	๒๓๔	๔๖๑	๑๓๕	๒๒๕	๒๓๖	๔๖๑
๑๕	โพนแพง	๒๔๗	๓๙๘	๔๒๑	๘๑๙	๒๕๓	๔๐๙	๔๒๓	๘๓๖	๒๕๕	๔๑๑	๔๒๗	๘๓๘
๑๖	กุดชู	๒๓๐	๓๓๙	๓๕๒	๖๙๑	๒๓๒	๓๓๖	๓๓๖	๖๙๑	๒๓๓	๓๓๖	๓๕๕	๖๙๕
๑๗	กุดสะกอย	๑๖๐	๓๐๐	๒๙๘	๕๙๘	๑๖๔	๒๙๙	๒๙๙	๕๙๖	๑๖๔	๒๙๗	๒๙๘	๕๙๘
	รวม	๓,๒๐๒	๕,๒๓๘	๕,๒๖๖	๑๐,๕๐๔	๓,๒๗๒	๒,๒๓๖	๕,๒๐๗	๑๐,๔๘๓	๓,๒๙๗	๕,๒๒๗	๕,๒๑๗	๑๐,๕๔๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

- ประชากรทั้งสิ้น	จำนวน	๑๐,๔๔๔ คน แยกเป็น
- ชาย	จำนวน	๕,๒๒๗ คน
- หญิง	จำนวน	๕,๒๒๗ คน
- ครีวเรือนทั้งสิ้น	จำนวน	๓,๒๙๗ ครีวเรือน

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๔.๑.๑ โรงเรียนในเขตตำบลโพธิ์ไพศาล จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้

๑. โรงเรียนบ้านนาดี
๒. โรงเรียนบ้านโพนแพงเจียรวนนท้อทิศ ๕
๓. โรงเรียนบ้านห้วยกอกหนองเค็ม
๔. โรงเรียนบ้านกุดสะกอย
๕. โรงเรียนบ้านชุมชนนิรมัย
๖. โรงเรียนไพศาลวิทยา
๗. โรงเรียนบ้านกุดฮู

๔.๑.๒ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล จำนวน ๘ ศูนย์ ดังนี้

ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	สถานที่ตั้ง	จำนวนเด็ก (คน)	ครูผู้ดูแลเด็ก
ศูนย์พัฒนาเด็กวัยเตาะแตะบ้านนาดี	บ้านนาดี ม. ๑	ญ ๑๗ ช ๒๐	๑. นายปรีดา เชียงไขแก้ว ๒. นางกฤษดา ประสงค์โค ๓. นางชนากาญจน์ เชียงไขแก้ว
ศูนย์พัฒนาเด็กวัยเตาะแตะบ.โพนทอง	บ้านโพนทองม.๒	ญ ๑๗ ช ๒๐	๑. นางธรรรัตน์ ศรีฤทธิ์ ๒. นางสาวพนัธิพา ฮาดทักษ์วงศ์ ๓. นางสาวญาติาทิพย์ ระแสนพรหม
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดกลางวิทยา	โพธิ์ไพศาล ม.๓	ญ ๑๗ ช ๒๒	๑. นางสาวสมศรี สายอุราช ๒. นางนัยนา ลาดมณี ๓. นางสาวสมคิด ตูแสนแผน
ศูนย์พัฒนาเด็กวัยเตาะแตะบ.กุดสะกอย	กุดสะกอย ม.๗	ญ ๑๔ ช ๑๘	๑. นางสุพิตา ชารีเชียงพิณ ๒. นางกรรณิการ์ ทรัพย์เจริญ ๓. นางเทวี ชัยโพธิ์ศรี
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพนแพง	บ้านโพนแพง ม.๖	ญ ๒๑ ช ๑๔	๑. นางอัญญาภรณ์ วรรณ ๒. นางสาวสุพรรณษา มุงแสน ๓. นางกาบแก้ว กิตติศรีวรรณ
ศูนย์พัฒนาเด็กวัยเตาะแตะบ้านกุดฮู	บ้านกุดฮู ม.๔	ญ ๑๘ ช ๑๗	๑. นางลักขณา แวงสุข ๒. นางสาวดวงใจ มะอินทร์ ๓. นางสาวอรนุช ทินโนรส

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนคำ	บ้านโนนคำ ม.๑๐	ญ ๑๗ ข ๒๐	๑. นางสาววาทีณี วรรณชาติ ๒. นางสาวเสถียร คำขารี ๓. นางสาวจันทิมา ป้อมมาลี ๔. นางสาวนฤมล ภูวันมอม
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยกอก	บ้านห้วยกอก ม.๘	ญ ๑๒ ข ๑๖	๑. นางสาวณัชชา ราชมณี ๒. นางสาวอลิตา ฮาดปากดี ๓. นางสาวชูใจ วรรณโง
รวม		ญ ๑๓๓ ข ๑๔๗	

ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

๔.๒ การสาธารณสุข

-โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒ แห่ง ดังนี้

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านโพธิ์ไพศาล
๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านห้วยกอก

- อัตราการมีและใช้ส้วมราตรีอยู่ละ	๑๐๐	แห่ง
- เจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำตำบล	๖	คน
- อาสาสาธารณสุข ผสส. อสม.	๑๒๖	คน

๔.๓ อาชญากรรม

ไม่ปรากฏข้อมูลอาชญากรรม

๔.๕ ยาเสพติด

เป็นพื้นที่รอยต่อที่มีการระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ ทั้งชายและชาย

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

ตำบลโพธิ์ไพศาลมีการสนับสนุนนโยบายแห่งรัฐในการจ่ายเบี้ยชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ป่วยเอดส์

- ผู้สูงอายุ	จำนวน	๘๐๗	คน
- ผู้พิการ	จำนวน	๒๕๑	คน
- ผู้ป่วยเรื้อรัง/ผู้ป่วยเอดส์	จำนวน	๑๒	คน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคม (แสดงจำนวนและสภาพทางคมนาคมทางบก) การคมนาคมส่วนใหญ่ติดต่อรหว่างหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ

- ทางหลวงแผ่นดิน จำนวน ๒ สาย คือ สายกุสุมาลย์ - สายโพ้นสวรรค์ และสายกุสุมาลย์ - นครพนม

- ทางหลวงชนบท จำนวน ๑๔ สาย คือ เส้นทางเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นถนนลาดยางและถนนลูกรัง

- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๒๘ จำนวน ๑ สาย
- แยกทางหลวง ๒๐๒๘ บ้านโพธิ์ไพศาล จำนวน ๑ สาย
- แยกทางหลวง ๒๐๒๘ บ้านกุดสะกอย จำนวน ๑ สาย
- ทางหลวงท้องถิ่น ๒๙ สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

มีผู้มีไฟฟ้าใช้จำนวน ๒,๒๑๒ คริวเรือน

๕.๓ การประปา

มีประปาหมู่บ้านจำนวน ๖๕๑ คริวเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

มีตู้โทรศัพท์สาธารณะ แต่ไม่สามารถใช้งานได้

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ไม่มีปรากฏ

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

อาชีพเกษตรกรรม ตำบลโพธิ์ไพศาลราษฎรส่วนใหญ่มีอาชีพร้อยละ ๙๐ ทำการเกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์ พื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมดเท่ากับ ๖๘,๗๕๐ ไร่ คริวเรือนที่ทำการเกษตรจำนวน ๒,๐๐๐ คริวเรือน

๖.๒ การประมง

มีการทำการประมงเพื่อเลี้ยงชีพเป็นส่วนใหญ่ จะมีเพื่อการค้าบ้างเล็กน้อยตามแหล่งเก็บน้ำพื้นที่ แปลงน้ำสาธารณะ ลำห้วย นอง

๖.๓ การปศุสัตว์

มีแพทย์ประจำตำบลจำนวน ๑ คน เป็นผู้ดูแลด้านปศุสัตว์ควบคู่กับปศุสัตว์อำเภอ กุสุมาลย์ประจำตำบลโพธิ์ไพศาล

๖.๔ การบริการ

ไม่มี

๖.๕ การท่องเที่ยว

ศูนย์เรียนรู้วัฒนธรรมไทโส้บ้านนาดี ๑ แห่ง

อ่างเก็บน้ำห้วยหินชะแนนใหญ่ ๑ แห่ง

๖.๖ อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมขนาดเล็กในคริวเรือน

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

-ปั้มน้ำมัน(ปั้มตลอด) ๑๔ แห่ง

-ปั้มน้ำมันหยอดเหรียญ ๑๗ แห่ง

-ฟาร์มเลี้ยงปลา ๑ แห่ง

-ฟาร์มเลี้ยงหมู ๑ แห่ง

-โรงสีขนาดเล็ก ๒๓ แห่ง

-ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ ๑ แห่ง

-กลุ่มอาชีพ ๓ กลุ่ม

๑. กลุ่มทอผ้าบ้านกุดสะกอย	๑๕๐	คน
๒. กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านโพนทอง	๒๐	คน
๓. กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านโคกหนองผือ	๒๐	คน
- ร้านค้า จำนวน	๗๓	ร้าน

๖.๘ แรงงาน

ในพื้นที่ส่วนใหญ่จะขาดแคลนแรงงานเนื่องจากย้ายถิ่นฐานไปทำงานในเมืองและที่อื่น ๆ

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์	๑๘	แห่ง
- สำนักสงฆ์	๓	แห่ง
- โบสถ์	๑	แห่ง

ประชาชนส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาพุทธประมาณร้อยละ ๙๐ ศาสนาคริสต์

ร้อยละ ๑๐

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่สำคัญ ได้แก่ รำไท้ท่งบั้ง, เล่นล่ายกลอง, การเหยา (พิธีเซ่นไหว้ผี) บุญเดือนสิบ

งานประจำปี คือ เทศกาลใส่รำลึก

งานเทศกาลสงกรานต์ และวันกตัญญูผู้สูงอายุ

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

การทอผ้าพื้นเมือง ผ้าไหม ผ้ามัดหมี่ ผ้าขิด

ภาษาท้องถิ่น คือ ภาษาไ้

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ผ้าพื้นเมือง ผ้ามัดหมี่ ผ้าขิด ผ้าขาวม้า ผ้าพันคอทอมือย้อมสีธรรมชาติ

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

- ลำน้ำ ลำห้วย	๑๐	สาย
- บึง หนองน้ำอื่นๆ	๑๐	สาย
- ฝาย	๑๕	แห่ง
- ฝายแม้ว	๖๒	แห่ง
- ป่อน้ำตื้น	๑๐	แห่ง
- ป่อโยก (น้ำบาดาล)	๗๑	แห่ง
- ถังเก็บน้ำ (สำหรับเก็บน้ำใช้)	๘	แห่ง
- ถังเก็บน้ำ	๑๐	แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	๓	แห่ง

(อ่างอีดำ, อ่างกุดน้ำใส, อ่างเก็บน้ำห้วยหินชะแนนใหญ่)

๘.๒ ป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ในเขตตำบลโพธิ์ไพศาลเป็นป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง มีต้นไม้ขึ้น
หลายชนิด พื้นที่ป่าในปัจจุบันคิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

๙. อื่น ๆ

๙.๑ สถานที่ท่องเที่ยว

ลำดับที่	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	เขตพื้นที่
๑	ศูนย์เรียนรู้วัฒนธรรมไทยใต้ บ้านนาดี	หมู่ที่ ๑ บ้านนาดี
๒	อ่างเก็บน้ำห้วยหินชะแนนใหญ่	หมู่ที่ ๑๕ บ้านโพนแพง

๙.๒ การรับเรื่องราวร้องทุกข์ร้องเรียน

มีการจัดตั้งศูนย์ยุติธรรมตำบล เพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ ร้องเรียนให้กับประชาชน
ผู้ประสบเหตุการณ์ต่าง ๆ

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

๒.๑ ความสัมพันธ์ระดับแผนพัฒนาระดับมหภาค

๒.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)

๒.๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๒.๑.๓ Sustainable Development Goals : SDGs (การพัฒนาที่ยั่งยืน)

๒.๑.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๒.๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๒.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๑.๑ เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๑.๑ ประชาชนอยู่ดีกินดี และมีความสุข

๑.๑.๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติ และทุกระดับ

๑.๑.๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาค

ประชาชน มีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาความมั่นคง

๑.๑.๔ ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับ

โดยประชาคมระหว่างประเทศ

๑.๑.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมี

ประสิทธิภาพ

๑.๒ ตัวชี้วัด

๑.๒.๑ ความสุขของประชากรไทย

๑.๒.๒ ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ

๑.๒.๓ ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงาน ด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

๑.๒.๔ บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่าง

ประเทศ

๑.๒.๕ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๑.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๑.๓.๑ การรักษาความสงบภายในประเทศ

๑.๓.๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง

๑.๓.๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของธรรมชาติ

๑.๓.๔ การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

๑.๓.๕ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๒.๑ เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน

๒.๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้

๒.๒.๒ ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน

๒.๒.๓ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา

๒.๒.๔ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๒.๓.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

๒.๓.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๒.๓.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๒.๓.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๒.๓.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๓.๑ เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

๓.๑.๑ คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิต ในศตวรรษที่ ๒๑

๓.๑.๒ สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

๓.๒ ตัวชี้วัด

๓.๒.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย

๓.๒.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๒.๓ การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

๓.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

๓.๓.๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

๓.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๓.๓.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

- ๓.๓.๔ การตระหนักถึงปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลาย
 ๓.๓.๕ การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
 ๓.๓.๖ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ
 ทรัพยากรมนุษย์
 ๓.๓.๗ การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา
 ประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๔.๑ เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

- ๔.๑.๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
 ๔.๑.๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุก
 ภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
 ๔.๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองเพื่อ
 สร้างสังคมคุณภาพ

๔.๒ ตัวชี้วัด

- ๔.๒.๑ ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
 ๔.๒.๒ ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
 ๔.๒.๓ ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทาง
 เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

๔.๒.๔ คุณภาพของประชากรสูงอายุ

๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- ๔.๓.๑ การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมทุกมิติ
 ๔.๓.๒ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
 ๔.๓.๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม
 ๔.๓.๔ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและ
 การจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๑ เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

- ๕.๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่น
 ต่อรุ่นไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
 ๕.๑.๒ พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลด
 ผลกระทบลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
 ๕.๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างฐานการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติ และ
 สิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
 ๕.๑.๔ ยกกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตของประเทศด้าน
 ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๕.๒ ตัวชี้วัด

- ๕.๒.๑ พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 ๕.๒.๒ สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
 ๕.๒.๓ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ๕.๒.๔ ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ
 ๕.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อม

- ๕.๓.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
 ๕.๓.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
 ๕.๓.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 ๕.๓.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น
 ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
 ๕.๓.๕ พัฒนาความมั่นคง น้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 ๕.๓.๖ ยกกระตักกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตของประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๖.๑ เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

- ๖.๑.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม
 ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
 ๖.๑.๒ ภาครัฐมีขนาดเล็กคล่อง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
 ๖.๑.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
 ๖.๑.๔ กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

๖.๒ ตัวชี้วัด

- ๖.๒.๑ ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
 ๖.๒.๒ ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
 ๖.๒.๓ ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
 ๖.๒.๔ ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

๖.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- ๖.๓.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการและให้บริการ
 อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
 ๖.๓.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและ
 เชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
 ๖.๓.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กคล่อง เหมาะสมกับภารกิจส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาค
 ส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
 ๖.๓.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย
 ๖.๓.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก
 มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ
 ๖.๓.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
 ๖.๓.๗ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
 ๖.๓.๘ กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอ

ภาค

๒.๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๒.๑.๒.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** หมายถึง การสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบายและกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันต่อพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายพัฒนากับเป้าหมายหลัก

๑. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม	๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	๓. การส่งเสริมสังคมแห่งนวัตกรรมและดิจิทัล	๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๕. การส่งเสริมเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน
๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน
๓ สถานการณ์ผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๓ สถานการณ์ผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๓ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	๓ สถานการณ์ผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๓ สถานการณ์ผลิตยานยนต์ไฟฟ้า
๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	๔ ประสิทธิภาพการตรวจวินิจฉัยดิจิทัล	๔ ประสิทธิภาพการตรวจวินิจฉัยดิจิทัล	๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
๕ ประสิทธิภาพการตรวจวินิจฉัยดิจิทัล	๕ ประสิทธิภาพการตรวจวินิจฉัยดิจิทัล	๕ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมากขึ้น	๕ ประสิทธิภาพการตรวจวินิจฉัยดิจิทัล	๕ ประสิทธิภาพการตรวจวินิจฉัยดิจิทัล
๖ สืบเสาะเมืองอัจฉริยะและดิจิทัล	๖ สืบเสาะเมืองอัจฉริยะและดิจิทัล	๖ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๖ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๖ สืบเสาะเมืองอัจฉริยะและดิจิทัล
๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมากขึ้น	๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมากขึ้น	๗ ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม	๗ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมากขึ้น
๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๘ เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมระดับนานาชาติ	๘ เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมระดับนานาชาติ	๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ
๙ เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมระดับนานาชาติ	๙ ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม	๙ ก้าวไกลเกษตรมูลค่าสูง	๙ ก้าวไกลเกษตรมูลค่าสูง	๙ เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมระดับนานาชาติ
๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒
๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓

เป้าหมายหลักของการพัฒนา จำนวน ๕ ประการ ดังนี้

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

๒.๑.๒.๒ หมุดหมายการพัฒนา

ประกอบด้วย ๔ มิติ ๑๓ หมุดหมาย ดังนี้

มิติที่ ๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบด้วย ๖ หมุดหมาย ได้แก่

- หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

สำคัญของภูมิภาค
 หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและ
 อุตสาหกรรมดิจิทัล

มติที่ ๒ มติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย ๓ หมุด
 หมาย ได้แก่

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง
 และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิบโตได้อย่าง
 ยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่
 เพียงพอและเหมาะสม

มติที่ ๓ มติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๒ หมุด
 หมาย ได้แก่

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการ
 เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

มติที่ ๔ มติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ ประกอบด้วย ๒ หมุดหมาย

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การ
 พัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าเทคโนโลยีเพื่อ
 ยกระดับการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครอบครัวเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อ
 ครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ พื้นที่เกษตรที่ได้รับการ
 รับรองเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุด
 แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความ
 มั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุด
 แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออก

เสียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุด
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณ ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร
ต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุด
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ
๒๐ ของพื้นที่ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ พื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม - น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการ
น้ำชุมชน จำนวน ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วน
เศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑
ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ
ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็ง
กลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็ง
วิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้น ปีละ ๔,๐๐๐ ราคา

แผนที่กลยุทธ์ หมายความว่า ๑

กลยุทธ์ของหมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูง จากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ เช่นเกษตรตามโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียวเกษตรปลอดภัย วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยวเกษตรประมงพื้นบ้าน การทำประมง ถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงานที่ถูกต้อง เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้า กลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตร แปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดต้นทุนและ เพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิต การเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูล อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และ นักวิชาการในพื้นที่ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่สูงกว่าอันดับที่ ๒๕ ด้านความปลอดภัยและรักษาความปลอดภัยไม่สูงกว่าอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมไม่สูงกว่าอันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่สูงกว่าลำดับที่ ๕๐ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและการท่องเที่ยวด้านเชิงธุรกิจ ไม่สูงกว่าอันดับที่ ๒๕

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจาย
โอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕

ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

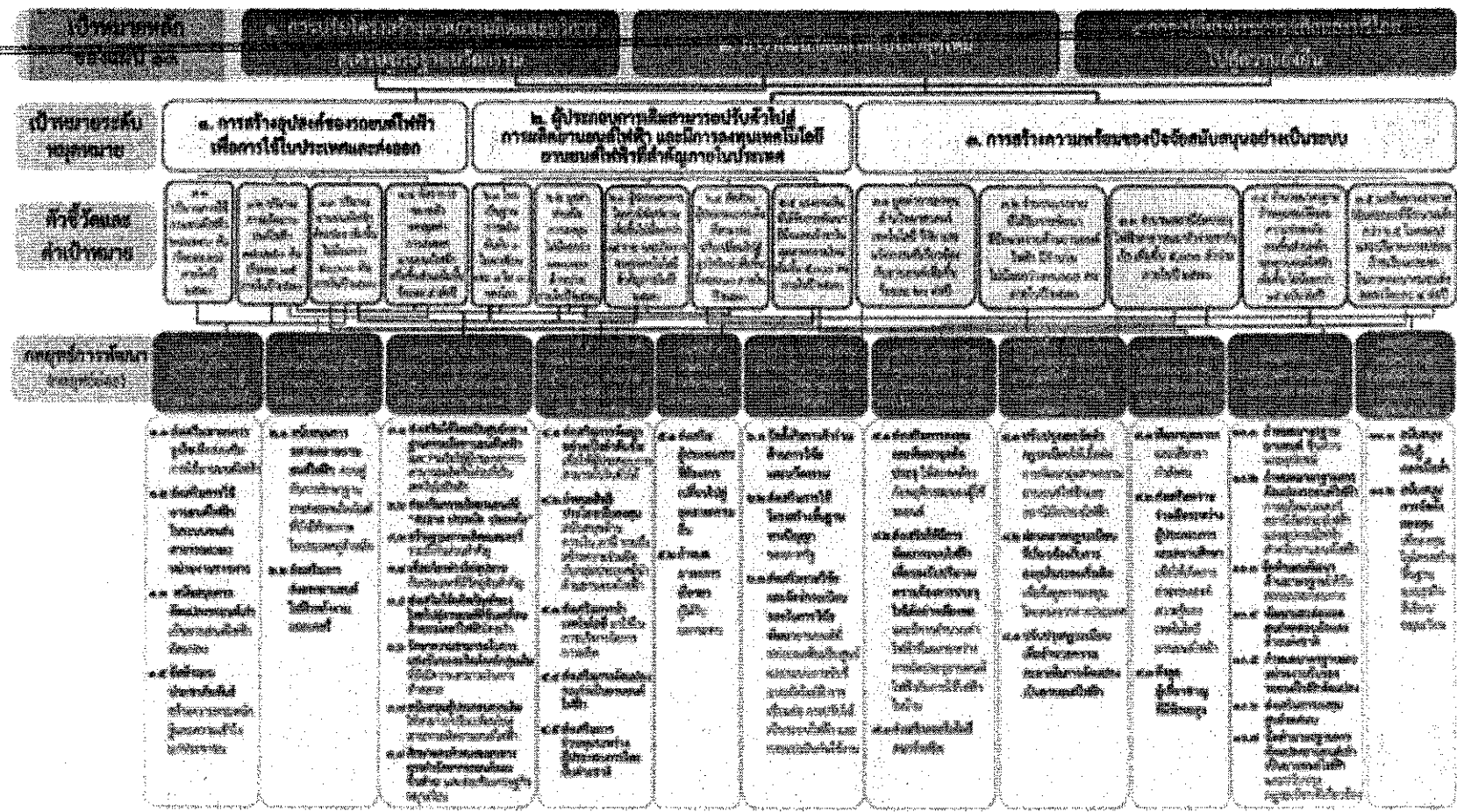
ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้น

ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปี

ละ ๕๐

แผนที่กลยุทธ์ หมายความว่า ๒

กลยุทธ์ของหมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้าและบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับ

นักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ ๔ การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อยเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและความยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของยานยนต์ไฟฟ้า ประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๒๘๒,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ ไฟฟ้าดัดแปลง เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตรา การขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมให้สามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๔ รายและเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็นแรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ สร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และปริมาณการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ ๔ ต่อปี

แผนที่กลยุทธ์ หมายเหตุที่ ๓

มิติ/ตัวชี้วัด	๑. การวางผังเมืองและระบบโครงข่ายไฟฟ้า	๒. การพัฒนาบุคลากรด้านยานยนต์ไฟฟ้า	๓. การส่งเสริมหรือยกระดับผู้ประกอบการ
การวางผังเมืองและระบบโครงข่ายไฟฟ้า	1.1 การวางผังเมืองและระบบโครงข่ายไฟฟ้า	2.1 การพัฒนาบุคลากรด้านยานยนต์ไฟฟ้า	3.1 การส่งเสริมหรือยกระดับผู้ประกอบการ
ตัวชี้วัดที่ ๓.๒
ตัวชี้วัดที่ ๓.๓
ตัวชี้วัดที่ ๓.๔
ตัวชี้วัดที่ ๓.๕

กลยุทธ์ของหมายเหตุที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

- กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมให้ผู้ใช้ยานยนต์ในภาคส่วนต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น
- กลยุทธ์ที่ ๒ การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า
- กลยุทธ์ที่ ๓ การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ ๕ ปี
- กลยุทธ์ที่ ๔ การยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า: แบตเตอรี่ และชิ้นส่วนสำคัญ
- กลยุทธ์ที่ ๕ มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ
- กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ
- กลยุทธ์ที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้า ในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ
- กลยุทธ์ที่ ๘ การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน
- กลยุทธ์ที่ ๙ การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๑๐ มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์
พลังงานสะอาด

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้าง
มูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐
(๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนชาวไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมด
ไม่เกินร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคาม
สุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฏอนามัยระหว่าง
ประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่า ไม่ต่ำกว่า ๔

แผนที่กลยุทธ์ หมุดหมายที่ ๔

กลยุทธ์หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ สนับสนุนให้ภาคเอกชนยกระดับบริการทางการแพทย์บนฐานนวัตกรรม และเทคโนโลยีขั้นสูง โดยภาครัฐกำหนดมาตรฐาน สนับสนุน และกำกับดูแล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ปรับปรุงแก้ไขระเบียบให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒ การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ พัฒนานวัตกรรมในบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพบนฐานความโดดเด่นของเอกลักษณ์ความเป็นไทย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ยกกระดับมาตรฐานสถานบริการส่งเสริมสุขภาพให้สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ พัฒนารูปแบบบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพรูปแบบใหม่ที่นำไปสู่การสร้างสังคมสูงวัยที่มีสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบนฐานเทคโนโลยีดิจิทัลให้รองรับการยกระดับ อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปฏิรูประบบกำกับดูแลผลิตภัณฑ์สุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ส่งเสริมการลงทุนและการนำผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และสุขภาพออกสู่ตลาด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ส่งเสริมแนวคิดการซื้อและการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการศึกษาทางการแพทย์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ พัฒนาศูนย์วิจัยและนวัตกรรมทางการแพทย์นานาชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ พัฒนาศูนย์วิจัยด้านการศึกษา

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ สร้างระบบนิเวศการวิจัยให้เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีนวัตกรรมมาต่อยอด ในเชิงพาณิชย์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ สร้างเครือข่ายความร่วมมือการวิจัยและพัฒนาระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ บริหารจัดการบุคลากรทางการแพทย์ให้สอดคล้องกับระบบบริการสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ พัฒนากลไกกำกับดูแลและบริหารจัดการค่าบริการทางการแพทย์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและสารสนเทศเพื่อสนับสนุนบริการทางการแพทย์

การแพทย์

กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ ปฏิรูประบบเฝ้าระวังและบริหารจัดการโรคระบาดและภัยคุกคามสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ วางระบบการเตรียมความพร้อมด้านความมั่นคงทางสุขภาพในการจัดการภาวะฉุกเฉิน

ฉุกเฉิน

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑(๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อ

ปี หรือ

(๒) สัดส่วน การลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒(๑)มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ

(๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณ การส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่าร้อยละ ๑๑

แผนที่กลยุทธ์ หมายเหตุที่ ๕

กลยุทธ์ของหมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ รักษาความสมดุลกับมิตรประเทศ

ภูมิภาคผู้นำโขง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ วางบทบาทของไทยในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่สำคัญในอนุภูมิภาคผู้นำโขง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาความสัมพันธ์ทางการค้าและการลงทุน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ ปรับปรุงกลไกสนับสนุนการสร้างฐานเศรษฐกิจในบริบทโลกใหม่

ประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ พัฒนากฎหมายและแนวปฏิบัติที่ยกระดับไทยสู่มาตรฐานระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาปัจจัยสนับสนุนเพื่อสนับสนุนพื้นที่ ที่มีศักยภาพและเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งในปัจจุบันและอนาคต

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ พัฒนาระบบคมนาคมและโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงไร้รอยต่อตั้งแต่ระดับภูมิภาค อนุภูมิภาค และชายแดน ให้เป็นการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ให้ความสำคัญกับการขนส่งระบบรางอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการขนส่งทางลำน้ำและชายฝั่ง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ สนับสนุนให้มีการลงทุนพัฒนาศูนย์บริการโลจิสติกส์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๗ สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๓ การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ เร่งรัดการปรับการผลิตโดยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น ทั้งในภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และโลจิสติกส์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และโลจิสติกส์ โดยนำแนวทาง การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว มาใช้เป็นมาตรฐาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ สร้างระบบดิจิทัลที่เอื้อต่อการค้าการลงทุน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ พัฒนาบุคลากรสู่มาตรฐานระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนการค้าการลงทุน

หมวดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงานบริการภาคประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐ ๗๔

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” เพื่อรองรับการขยายตัว ของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ รายภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี

๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ
 ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖
 ของจำนวนประชากรไทย ภายในปี ๒๕๗๐
 ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่
 ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี ๒๕๗๐
 แผนที่กลยุทธ์ หมายเหตุที่ ๖

กลยุทธ์ของหมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาบริการและแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปรับระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัลเต็มรูปแบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัล รวมถึงนำ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มผลิตภาพ และ ความสามารถในการท ก าไรให้แก่ผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาให้เกิดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน และการให้บริการสาธารณะของภาครัฐเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลในการด ารงชีพ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการปรับรูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะให้เป็นศูนย์กลางการผลิตอุปกรณ์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของอาเซียน.

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและสร้างตราสินค้าของตนเอง รวมทั้งส่งออก

ผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูง ในอุตสาหกรรมไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และพัฒนาสุดยอดผลิตภัณฑ์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ พัฒนามาตรฐานและเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลที่เกิดจากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะที่เป็นสากล รองรับการแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงข้อมูลภายในหน่วยงานภาครัฐ และระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชนภายในประเทศและภูมิภาค

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ ดึงดูดและพัฒนาให้เกิดการลงทุนจากต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ดึงดูดให้ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในอุตสาหกรรม ที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการไทยตลอดห่วงโซ่อุปทาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลที่จะสนับสนุนให้ไทย สามารถใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์เพื่อยกระดับให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ ภายในปี ๒๕๗๐

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ พัฒนาและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิต ผู้พัฒนาผู้ออกแบบและสร้างระบบในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลภายในประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาซอฟต์แวร์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และการสร้างดิจิทัล คอนเทนต์สร้างสรรค์ที่มีการนำศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยวไทย ฯลฯ ไปใช้ประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๕ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล รวมถึงการวิจัย และพัฒนาในประเทศ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการทั้งภายในประเทศและภูมิภาคอาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ครอบคลุมเพียงพอและเข้าถึงได้ ทั้งในด้านพื้นที่ และราคา

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ พัฒนา กำลังคนเพื่อรองรับกับการปรับตัวทางเทคโนโลยีในอนาคต ของ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมและบริการต่าง ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และ อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัลของประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ ผลักดันและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องมือทางนโยบายทางการเงินและการคลังที่เหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทของแต่ละอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ ผลักดันให้มีการพัฒนาระบบป้องกันความเสี่ยงด้านไซเบอร์ของประเทศ ที่สอดคล้องกับหลักสากล พร้อมทั้งขับเคลื่อนด้านนโยบายความเป็นเจ้าของอัติโนมัติทางข้อมูล

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโต และแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึง สินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกิน อันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลดภาระภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จ ต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบุฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมใช้ได้เป็นปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่ การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ จากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพซีรีส์ซีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

แผนที่กลยุทธ์ หมายความว่า ๗

กลยุทธ์ของหมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อย ๑.๑ เร่งปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ และสร้างให้เกิด การแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และรายใหญ่

กลยุทธ์ย่อย ๑.๒ เพิ่มความสะดวกในทุกขั้นตอนการประกอบธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อย ๑.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและระบบมาตรฐานให้วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมสามารถเข้าถึงได้ด้วยต้นทุนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ย่อย ๒.๑ จัดให้มีระบบไอทีเดี่ยวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ในการทำ ธุรกิจผ่านระบบดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อย ๒.๒ พัฒนาพอร์ทัลกลางเชื่อมโยงข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เข้ากับ ระบบการให้บริการภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อย ๒.๓ พัฒนาระบบคลังข้อมูลและความรู้สำหรับให้บริการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นระบบออนไลน์ และระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ครบวงจร

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ย่อย ๓.๑ ส่งเสริมให้สถาบันการเงินหรือธนาคารและผู้ให้บริการที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ใช้ข้อมูลธุรกิจและร่องรอยดิจิทัลในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อย ๓.๒ กำหนดบทบาทสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ให้มีมาตรการสินเชื่อและการค้ำประกัน สินเชื่อที่ชัดเจนสำหรับแต่ละเซกเมนต์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อย ๓.๓ ส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมระดมทุนผ่านตลาดทุนหรือแหล่งทุนทางเลือกที่หลากหลาย สอดรับกับโมเดลธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อย ๔.๑ เสริมสร้างความรู้พื้นฐานทางธุรกิจ

กลยุทธ์ย่อย ๔.๒ ให้สิทธิประโยชน์และสิ่งจูงใจให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการลงทุน และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องจักรกล และระบบอัตโนมัติในการบริหารจัดการ การยกระดับ ประสิทธิภาพการผลิต และการให้บริการ

กลยุทธ์ย่อย ๔.๓ พัฒนาแพลตฟอร์มการค้าระหว่างระดับประเทศให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วไปเข้าถึงได้

กลยุทธ์ย่อย ๔.๔ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายในสาขา และกับรายใหญ่ภายในห่วงโซ่อุปทาน

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อย ๕.๑ ขยายการให้บริการพัฒนาธุรกิจที่ตรงกับความต้องการเฉพาะของธุรกิจและพัฒนา ระบบส่งต่อการให้ความช่วยเหลือ

กลยุทธ์ย่อย ๕.๒ สนับสนุนส านักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในฐานะหน่วยงาน นโยบายให้ทำหน้าที่เป็นผู้บูรณาการการให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อย่างครบวงจร

กลยุทธ์ย่อย ๕.๓ ปรับกลไกและกระบวนการติดตามประเมินผล

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วย นวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาด ต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อย ๖.๑ ปรับปรุงกฎหมายและความยากง่ายในการประกอบธุรกิจโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับ สตาร์ทอัพ

กลยุทธ์ย่อย ๖.๒ ผ่อนคลายข้อจ ากัดด้านการระดมทุน

กลยุทธ์ย่อย ๖.๓ ส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจสตาร์ทอัพสู่ตลาดโลก

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการต าเนินการในเชิงธุรกิจ

กลยุทธ์ย่อย ๗.๑ เร่งออกกฎหมายล าดับรองภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒

กลยุทธ์ย่อย ๗.๒ ส่งเสริมการพัฒนาโมเดลธุรกิจที่เฉพาะเจาะจงและยั่งยืนของวิสาหกิจเพื่อสังคม

กลยุทธ์ย่อย ๗.๓ ให้สิทธิประโยชน์และสิ่งจูงใจให้เกิดการร่วมทุนกับวิสาหกิจเพื่อสังคม

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ ต่อประชากรของประเทศ ๙๑

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาค ในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

แผนที่กลยุทธ์ หมายเหตุที่ ๗

กลยุทธ์ของหมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาภาคให้ป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ ส่งเสริมการจัดการกลไกตลาดของท้องถิ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ แก้ปัญหาของกลุ่มเปราะบางในเมือง

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่และเมืองด้วยความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ หลากหลาย รูปแบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมืองร่วมกันระหว่าง ภาครัฐ เอกชนและประชาชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่พร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงและภัยพิบัติ รวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในเมือง

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และระบบดิจิทัล อย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้มีคุณภาพ เพียงพอ และปรับตัวได้ทันต่อความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายในพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุน

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ เสริมสร้างสมรรถนะของท้องถิ่นทุกระดับ ให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการพื้นที่ และเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ยกระดับความสามารถทางการเงิน การคลังและการจัดการทุนระดับพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ สร้างระบบตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาพื้นที่และเมือง

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

เป้าหมายที่ ๑ คริวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นคริวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะ ทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกคริวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นคริวเรือนยากจนข้ามรุ่น ในปี ๒๕๖๕ สามารถ หลุดพ้นจากสถานะการมีแนวโน้มเป็นคริวเรือนยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากคริวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากคริวเรือนยากจนข้ามรุ่น เติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือ

สำเร็จ

การศึกษา ในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ลดลงร้อยละ ๒๐ ๑๐๐

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครอง ทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

๑) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก

(๑) อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐-๒ ปี) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

๒) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน

(๑) แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานรวม

(๒) จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบ เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐

(๓) แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดย

กฎหมายแรงงาน

๓) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย

(๑) สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลง เหลือไม่เกินร้อยละ ๔

(๒) สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุข ในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

แผนที่กลยุทธ์ หมายเหตุที่ ๙

กลยุทธ์ของหมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ
เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจน
อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ให้ความช่วยเหลือและพัฒนาศักยภาพของครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนากลไกการแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นในระดับพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้สามารถเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่ครรภ์
มารดาจนถึง ปฐมวัยได้อย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อสร้างหลักประกันสำหรับวัย

แรงงาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ บูรณาการระบบความคุ้มครองทางสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ปรับปรุงรูปแบบการจัดความคุ้มครองทางสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ จัดทำระบบการเยียวยาช่วยเหลือในภาวะวิกฤต

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทาง

สังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ พัฒนาระบบข้อมูลรายบุคคล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น

สามารถสนับสนุน การขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี

๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุ สำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุ

ก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของ

ประเทศในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่ม ขึ้นโดยเป็นป่าไม้ ธรรมชาติร้อยละ ๓๓ และ

พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย

เพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศ ไม่นต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

แผนที่กลยุทธ์ หมายความว่า ๑๐

กลยุทธ์ของหมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ เพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมและบริการ โดยการพัฒนาสินค้าบริการ และ ตลาดที่สร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางทางเศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ สร้างความเชื่อมโยงกับสาขาเศรษฐกิจอื่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ การใช้เครื่องมือและกลไกในตลาดเงินตลาดทุนและมาตรการทางเศรษฐกิจ เพื่อการเจริญเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ เพิ่มรายได้ชุมชนจากแนวทางขยะสุทธิเป็นศูนย์ ทั้งจากขยะและวัสดุทางการเกษตร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการสร้างรายได้ชุมชนบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ และวัฒนธรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดคาร์บอนและการสร้างรายได้จากการเก็บกัก คาร์บอนในภาคป่าไม้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบตลอดห่วงโซ่ ในระดับชุมชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ ส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ พัฒนาระบบและกลไกสร้างแรงจูงใจการเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการผลิตให้เพียงพอและมีการใช้อย่าง มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจากส่วนเหลือของกระบวนการผลิตให้เกิดประโยชน์ที่ หลากหลายปราศจากเศษเหลือและของเสียจากอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และขยะอาหาร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ บริหารจัดการกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับศักยภาพ ทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมงานวิจัยเทคโนโลยีและพัฒนาแพลตฟอร์มสนับสนุนธุรกิจรูปแบบ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต้นแบบโมเดลธุรกิจ และกลไกความร่วมมือ ระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างครบวงจร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนการลดและหมุนเวียนการใช้ ทรัพยากร และเพิ่มมูลค่าของเสีย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมเทคโนโลยีการดักจับ การใช้ประโยชน์ และการกักเก็บ คาร์บอน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ สร้างความร่วมมือถ่ายทอดเทคโนโลยีกับต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๖ พัฒนาระบบข้อมูล/องค์ความรู้/มาตรฐาน/กฎหมาย/มาตรการ สนับสนุน และสร้างแรงจูงใจ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการด ารงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ สร้างความตระหนักรู้ให้เกิดในสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ สร้างแรงจูงใจ และทัศนคติในการด ารงชีวิตของผู้บริโภคเพื่อการ ปรับเปลี่ยน พฤติกรรมสู่การบริโภคที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ ส่งเสริมแพลตฟอร์มเศรษฐกิจแบ่งปันและตลาดสินค้ามือสอง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๔ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและนวัตกรรมประหยัดพลังงานในครัวเรือน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๕ ส่งเสริมการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๖ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวคิดเศรษฐกิจ

หมื่นเวียน

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับ ค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย ๑๑๖

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึง ความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญด้านต่างๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของ มิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชนและการมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูล จากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพิบัติทางการเกษตร และภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

แผนที่กลยุทธ์ หมายเหตุที่ ๑๑

กลยุทธ์ของหมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเชิงป้องกันก่อนเกิดภัยในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ระบุพื้นที่สำคัญที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศจำแนกตามประเภทภัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ ทบทวนการจัดสรรงบประมาณ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ นำแบบจำลองระดับชาติเพื่อประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากภัย ธรรมชาติ ประเภทต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีความรู้ความเข้าใจตระหนักถึง ความเสี่ยง และปรับตัวรับมือผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและชุมชนในการรับมือ และปรับตัว ต่อภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ เพิ่มศักยภาพของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ สนับสนุนมาตรการที่ไม่ใช่เชิงโครงสร้าง ในการบริหารจัดการภัย
 ธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

**กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัย
 ธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ**

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สนับสนุนการสร้างบุคลากร นักวิจัย รวมทั้งสนับสนุนให้มีการ
 ศึกษาวิจัย ด้านภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาประสิทธิภาพของระบบเตือนภัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ พัฒนาระบบข้อมูลสำหรับการจัดทําแบบจำลองระดับชาติเพื่อ
 ประเมินความเสี่ยง และผลกระทบจากภัยธรรมชาติประเภทต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการภัย
 ธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

**กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลด
 ผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ**

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ สร้างจิตสำนึกและแรงจูงใจให้ประชาชนทุกระดับอนุรักษ์
 ทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ เพิ่มบทบาทภาคประชาชน ชุมชน และภาคเอกชน ในการอนุรักษ์
 ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ สนับสนุนการใช้แนวทางธรรมชาติในการจัดการปัญหาภัยธรรมชาติและ
 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยั่งยืน

**กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจาก
 ภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ**

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ พัฒนากลไกความร่วมมือกับต่างประเทศในการจัดการภัยธรรมชาติและ
 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างประเทศใน
 ด้าน ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็น
 สำหรับ โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน
 ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมัยวัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมิน

สมรรถนะนักเรียน มาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ลดลงร้อยละ ๘
 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐาน

สมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ต่อปี ๑๒๔

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถ สร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของภาคเศรษฐกิจโลกด้านทักษะ คะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

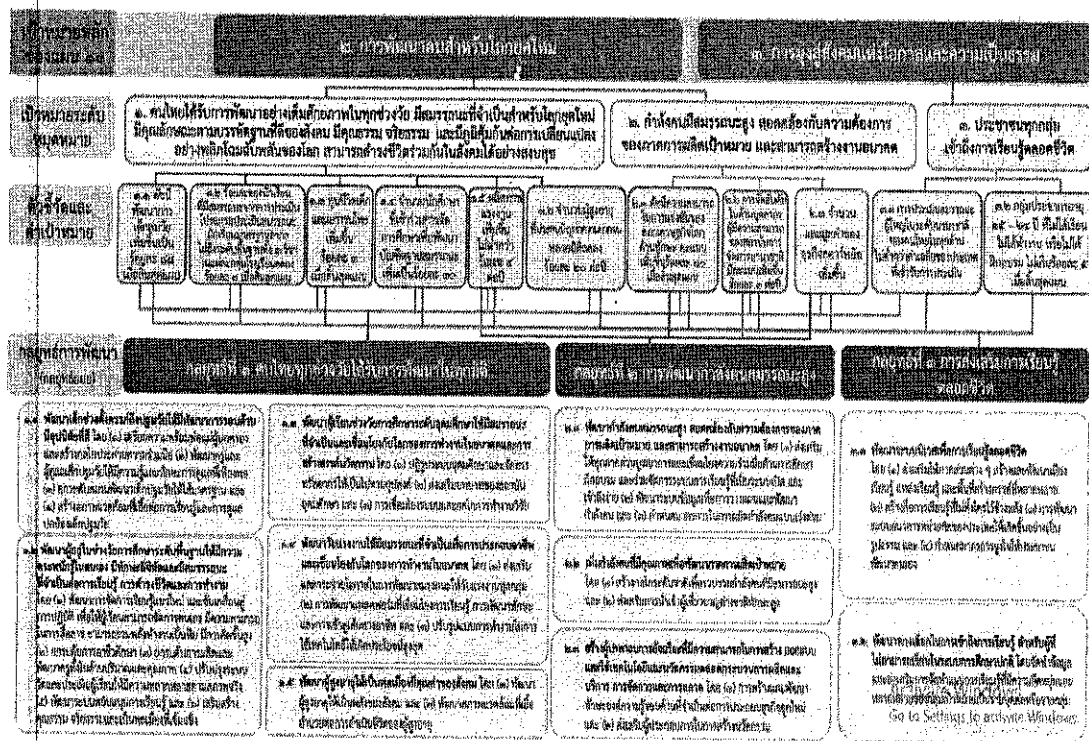
ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการจัดการนานาชาติ มีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้านไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำ งาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

กลยุทธ์หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๑ คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาเด็กช่วงตั้งครรภถึงปฐมวัยให้มีพัฒนาการรอบด้าน มีอุปนิสัยที่ดี

- ๑) การเตรียมความพร้อมพ่อแม่ผู้ปกครองและสร้างกลไกประสานความร่วมมือ
- ๒) การพัฒนาครูและดูแลเด็กปฐมวัยให้มีความรู้และทักษะการดูแลที่เพียงพอ
- ๓) การยกระดับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ได้มาตรฐาน

๔) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการดูแลปกป้องเด็กปฐมวัย
 กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนาผู้อยู่ในช่วงวัยการศึกษาาระดับพื้นฐานให้มีความตระหนักรู้ใน
 ตนเอง มีทักษะดิจิทัลและมีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การดำรงชีวิตและการทำงาน

- ๑) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แนวใหม่ และขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ
- ๒) การยกระดับการอาชีวศึกษา
- ๓) การยกระดับการผลิตและพัฒนาครูทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ
- ๔) การปรับปรุงระบบวัดและประเมินผู้เรียนให้มีความหลากหลายตามสภาพจริง
- ๕) การพัฒนาระบบสนับสนุนการเรียนรู้โดย
 - (๑) การแก้ไขภาวการณ์ถดถอยของความรู้ในวัยเรียน
 - (๒) การพัฒนาระบบแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ
 - (๓) พัฒนาสถานศึกษาและสร้างสังคมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างปลอดภัยทั้ง
 ในสังคมจริง และสังคม

เสมือน

- (๔) การปรับปรุงระบบการจัดสรรงบประมาณ และทรัพยากรทางการศึกษา
- (๕) การกระจายอำนาจ
- (๖) การส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษ
- (๗) ผู้มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสและเข้าถึงการศึกษา และแหล่งเรียนรู้

ที่หลากหลาย

๖) การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง
 กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาผู้เรียนช่วงวัยการศึกษาาระดับอุดมศึกษาให้มีความสมรรถนะที่จำเป็น
 และเชื่อมโยงกับโลกของการทำงานในอนาคตและการสร้างสรรค์นวัตกรรม โดย

- ๑) ปฏิรูประบบอุดมศึกษาและการจัดสรรทรัพยากรให้เป็นไปตามอุปสงค์
- ๒) ส่งเสริมบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา
- ๓) การเชื่อมโยงระบบและกลไกการทำงานวิจัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ พัฒนาวัยแรงงานให้มีความสมรรถนะที่จำเป็นเพื่อการประกอบอาชีพและ
 เชื่อมโยง กับโลกของการทำงานในอนาคต โดย

- ๑) ส่งเสริมและกระจายโอกาสในการพัฒนาสมรรถนะให้กับแรงงานทุกกลุ่ม
- ๒) การพัฒนาแพลตฟอร์มที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ และการเข้าสู่

เส้นทางอาชีพ

- ๓) ปรับรูปแบบการทำงาน

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ พัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการ
 ผลิต เป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต โดย

- ๑) ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนบูรณาการและเชื่อมโยงความร่วมมือด้านการศึกษา

ฝึกอบรม

- ๒) พัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการวางแผนและพัฒนา กำลังคน

- ๓) กำหนดมาตรการในการผลิต กำลังคนแบบเร่งด่วน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ เพิ่มกำลังคนที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาภาคการผลิตเป้าหมาย โดย

- ๑) สร้างกลไกระดับชาติเพื่อรวบรวม กำลังคนที่มีสมรรถนะสูง

๒) ส่งเสริมการนำเข้าผู้เชี่ยวชาญต่างชาติทักษะสูง
กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีความสามารถในการสร้าง ออกแบบ
และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดกระบวนการผลิตและบริการ การจัดการและการตลาด โดย

๑) การสร้างและพัฒนาทักษะองค์ความรู้รอบด้านที่จำเป็นต่อการประกอบ
ธุรกิจยุคใหม่

๒) ส่งเสริมผู้ประกอบการในการสร้างนวัตกรรม

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ พัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดย

๑) ส่งเสริมให้ภาคส่วนต่าง ๆ สร้างและพัฒนาเมืองเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และ
พื้นที่สร้างสรรค์ ที่หลากหลาย

๒) สร้างสื่อการเรียนรู้ที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

๓) การพัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิตของประเทศให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

๔) กำหนดมาตรการจูงใจ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียนใน
ระบบ การศึกษาปกติ

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

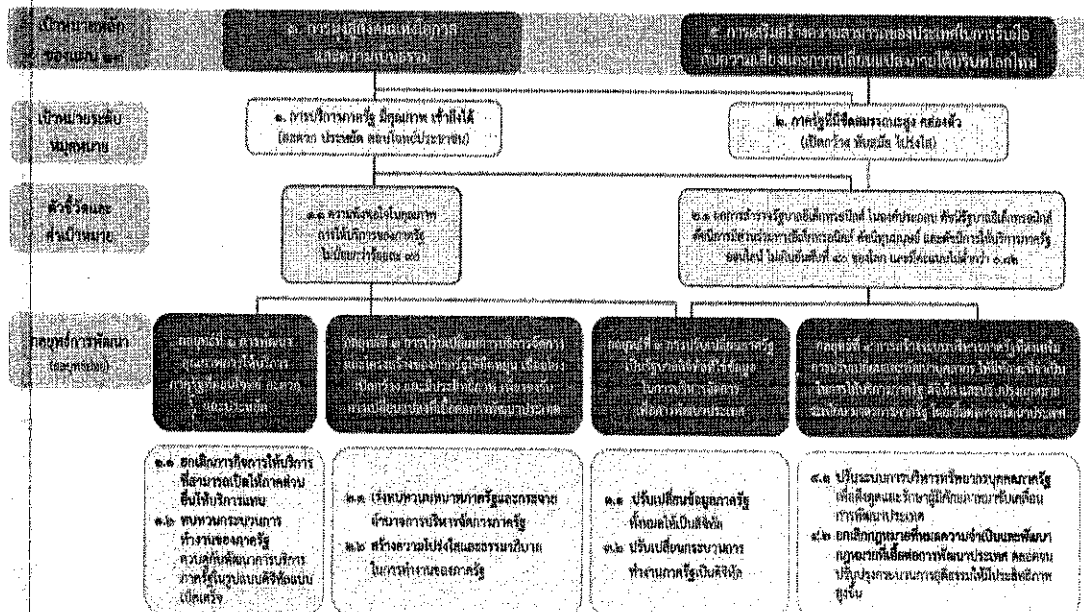
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาล

อิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วม ทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐ
ออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

แผนที่กลยุทธ์ หมวดหมายที่ ๑๓

กลยุทธ์ของหมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ยกเลิกภารกิจการให้บริการที่สามารถเปิดให้ภาคส่วนอื่นให้บริการแทน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ทบทวนกระบวนการทำงานของภาครัฐควบคู่กับพัฒนาการบริการภาครัฐ ในรูปแบบดิจิทัลแบบเบ็ดเสร็จ

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ เร่งทบทวนบทบาทภาครัฐและกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ สร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ปรับเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐทั้งหมดให้เป็นดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานภาครัฐเป็นดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็น ในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนา ประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ปรับระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐเพื่อดึงดูดและรักษา ผู้มีศักยภาพมาขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นและพัฒนากฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนา ประเทศ ตลอดจนปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

๑.๓ เป้าหมายการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน ๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพ และสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

๑. People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕

๒. Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑

๓. Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ และ ๑๕

๔. Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖

๕. Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

เป้าหมายที่ ๑ : ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (End poverty in all its forms everywhere)

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture)

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย (Ensure healthy lives and promote well-being for all at all ages)

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all)

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน (Achieve gender equality and empower all women and girls)

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน (Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all)

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน (Ensure access to affordable, reliable, sustainable and modern energy for all)

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน (Promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all)

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม (Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation)

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ (Reduce inequality within and among countries)

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ทัวถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน (Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable)

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Ensure sustainable consumption and production patterns)

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (Take urgent action to combat climate change and its impacts)

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development)

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียมลพิษความหลากหลายทางชีวภาพ (Protect, restore and promote sustainable

use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss)

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ (Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels)

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน (Strengthen the means of implementation and revitalize the Global Partnership for Sustainable Development)

๑.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึดคน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทานเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์ และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการมุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่าง ๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาครวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้น จึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีน พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน เศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี - นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงของ - เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง ชลบุรี - ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และเครือข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบรถราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงเครือข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลกและขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรมและการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนากาตตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทานพื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย อุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู บึงกาฬและเลย ควร เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศน์เพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร ควร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคนเนื้อ

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ควร เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลาง

การค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์บุรีรัมย์ มุ่งเน้นการพัฒนาาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร)

แผน ๔ ปี (๒๕๕๘ - ๒๕๖๑)

วิสัยทัศน์ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

“เกษตรกรรมนำการพัฒนา เส้นทางการค้าการท่องเที่ยวสู่ประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้”
เป้าประสงค์รวม “เกษตรก้าวหน้า การค้ามั่นคง ท่องเที่ยวยั่งยืน”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ๓ ด้าน ได้แก่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและเชื่อมโยงท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการค้าความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้

แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร

วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร

“จังหวัดนวัตกรรม ต้นแบบนำเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๒. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

วิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอกุสุมาลย์

“อำเภอน่าอยู่ เคียงคู่วัฒนธรรมประเพณี ผู้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
สังคมมีคุณธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง ”

๑.๔ ยุทธศาสตร์พัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๒. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

- ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
 ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน
 ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๕. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์การพัฒนาตำบลโพธิ์ไพศาล

“คนนาคมนสะอาดปลอดภัย ทางไกลอบายมุข สุขภาพดีมีการศึกษา น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ลือเลื่องวัฒนธรรม ก้าวนำสู่อาเซียน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคำบลโพธิ์ไพศาล

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอุตสาหกรรมและการโยธา
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก และปลอดภัย ในการสัญจรไปมา ระบบสาธารณูปโภคสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้
๒. เกษตรกรมีความเป็นอยู่ที่ดี มีรายได้ มีคุณภาพชีวิตดีขึ้นอย่างพอเพียง สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
๓. ประชาชนมีระดับการศึกษาที่ดี และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม และได้รับบริการขั้นพื้นฐานด้านสาธารณสุข การควบคุมโรคติดต่ออย่างทั่วถึง
๔. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถใช้ชีวิตอย่างปกติสุข ชุมชนมีความเข้มแข็ง
๕. ประชาชนสามารถช่วยเหลือตนเองและสังคม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

๑. การคมนาคม สะดวก ปลอดภัย ลดอุบัติเหตุ โดยความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่
๒. ระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานมีมาตรฐาน และมีความพอเพียงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่
๓. คุณภาพชีวิตที่ดีของเกษตรกร และผู้ประกอบการที่ดีและมีมาตรฐาน
๔. ระดับการศึกษาของประชาชนโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ศิลปะวัฒนธรรม หวงแหนประเพณีอันดีงาม มีสุขภาพกายและจิตที่สมบูรณ์
๕. รายได้ของประชาชนต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้น
๖. ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัย บุคลากรและองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล มีคุณธรรม จริยธรรม นำพาองค์กรสู่ความสำเร็จ

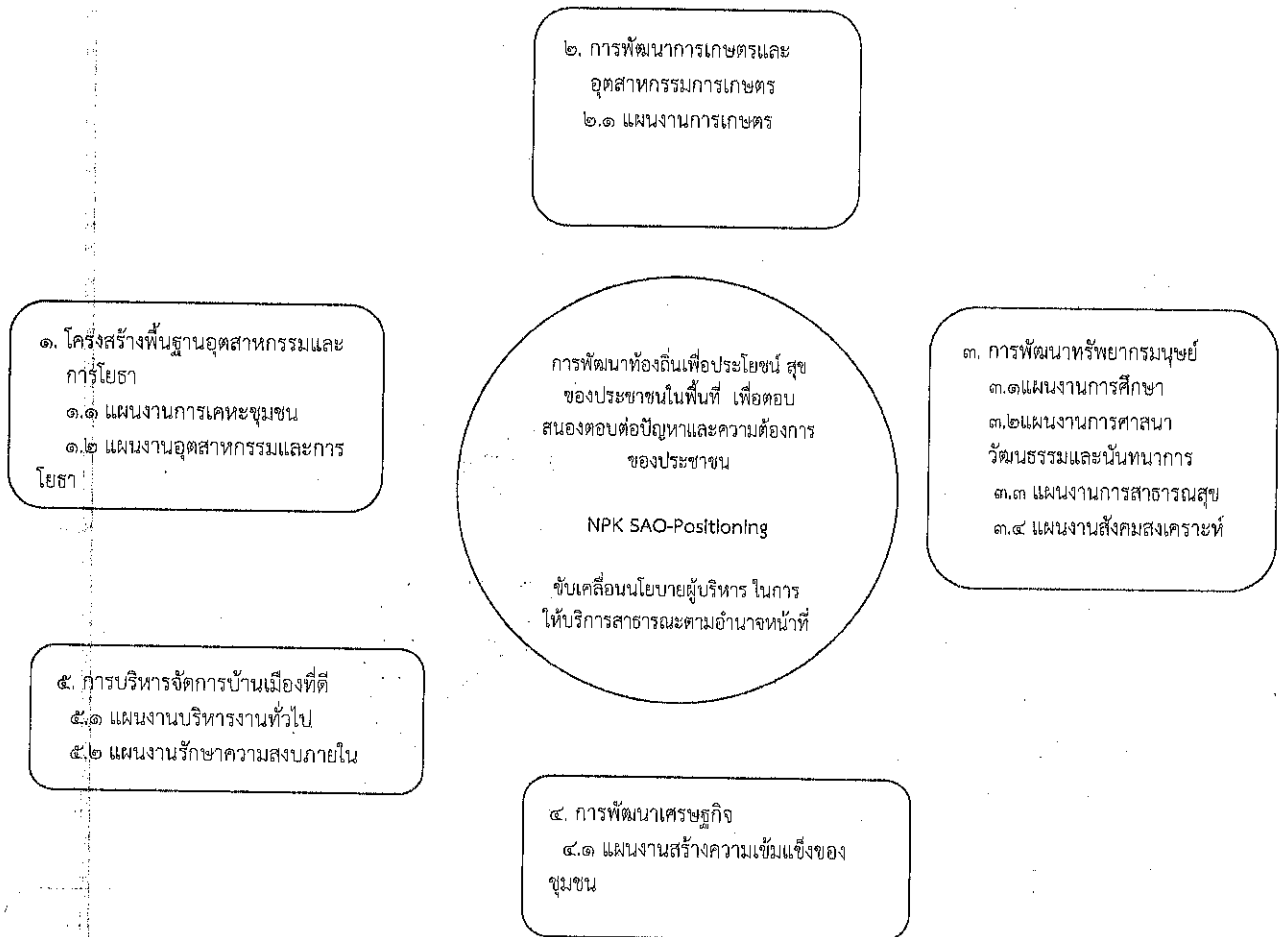
คำเป้าหมาย

๑. โครงการ/กิจกรรมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค
๒. โครงการ/กิจกรรมด้านการเกษตรและส่งเสริมการเกษตร
๓. โครงการ/กิจกรรมด้านการศึกษา สังคมสงเคราะห์ ศาสนา วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ
สาธารณสุข
๔. โครงการ/กิจกรรมด้านเศรษฐกิจ ความเข้มแข็งของชุมชน เป็นสังคมพึ่งพาตัวเองได้
๕. โครงการ/กิจกรรม บริการประชาชน พัฒนาบุคลากรและองค์กร

กลยุทธ์

๑. การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน แหล่งน้ำ ท่อระบายน้ำ และซ่อมแซมระบบ
สาธารณูปโภค
๒. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาส่งเสริมการเกษตร
การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การพัฒนาส่งเสริมการบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน การจัดสวัสดิการแก่ประชาชน ผู้สูงอายุ
ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
๔. การพัฒนาส่งเสริมสาธารณสุข อนามัยและสิ่งแวดล้อม
๕. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ และการท่องเที่ยว
๖. การส่งเสริมสนับสนุนการสร้าง ความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนด้านเศรษฐกิจครัวเรือน ส่งเสริมเป็นสังคม
แห่งการพึ่งตนเอง
๗. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อยและการรักษาความสงบภายใน
การส่งเสริมเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๘. การพัฒนาบุคลากรและองค์กร การบริการชุมชนโดยยึดหลักธรรมาภิบาล และการประชาสัมพันธ์

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาได้นำข้อมูลด้านการเกษตร ด้านเศรษฐกิจ โดยวัดจากผลจากข้อมูลรายได้ของประชากรในพื้นที่จากปีที่ผ่านมา โดยเปรียบเทียบในแต่ละปี เพื่อทางคณะกรรมการจะได้วิเคราะห์ เชื่อมโยงสู่ประเด็นปัญหาการพัฒนาของจังหวัดสกลนครได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ภาพรวมสถานการณ์การพัฒนา

การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาลอยู่ในระดับปานกลาง โดยวัดจากงบพัฒนาที่มากกว่า ร้อยละ ๑๑.๔๕ ของงบประมาณทั้งหมดในปีที่ผ่านมา ซึ่งประสบปัญหาทางด้านงบประมาณมีน้อยมีจุดที่ต้องพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขหลายจุด ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาลซึ่งมีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนา ผลักดัน ส่งเสริมให้มีแหล่งท่องเที่ยวเกิดขึ้นในพื้นที่เพื่อให้เป็นแหล่งก่อให้เกิดรายได้แก่ประชาชนในพื้นที่

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล ได้มุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อให้ขับเคลื่อนสภาพเศรษฐกิจของตำบลเพื่อให้ประชาชนสามารถช่วยเหลือและพึ่งตนเองได้ โดยผลักดันนโยบายด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชนเผ่าไทโส้ให้เป็นที่รู้จัก ตามนโยบายของประเทศด้านการท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นเม็ดเงินภายในตำบลให้มีการหมุนเวียน เกิดการจ้างงานมากยิ่งขึ้น ทำให้ประชาชนมีรายได้ในการเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวยิ่งขึ้น

การพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานก็เป็นสิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญเพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการพัฒนาถนนหนทาง ไฟฟ้า น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และใช้ในการเกษตร ให้เพียงพอ ส่งผลให้มีการทำอาชีพเสริมนอกฤดูเก็บเกี่ยว ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและลดปัญหาการทิ้งถิ่นฐานไปทำงานยังต่างถิ่นและเมืองหลวงได้ระดับหนึ่ง

การพัฒนาเพื่อให้ขับเคลื่อนไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการพัฒนาจังหวัดสกลนคร ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ๒๐ ปี องค์การบริหารส่วนตำบลมีเป้าหมายให้การพัฒนาทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศ ซึ่งมีความสอดคล้องในทุกแง่มุมการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนประเทศให้ตามวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ชาติ คือ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายและการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

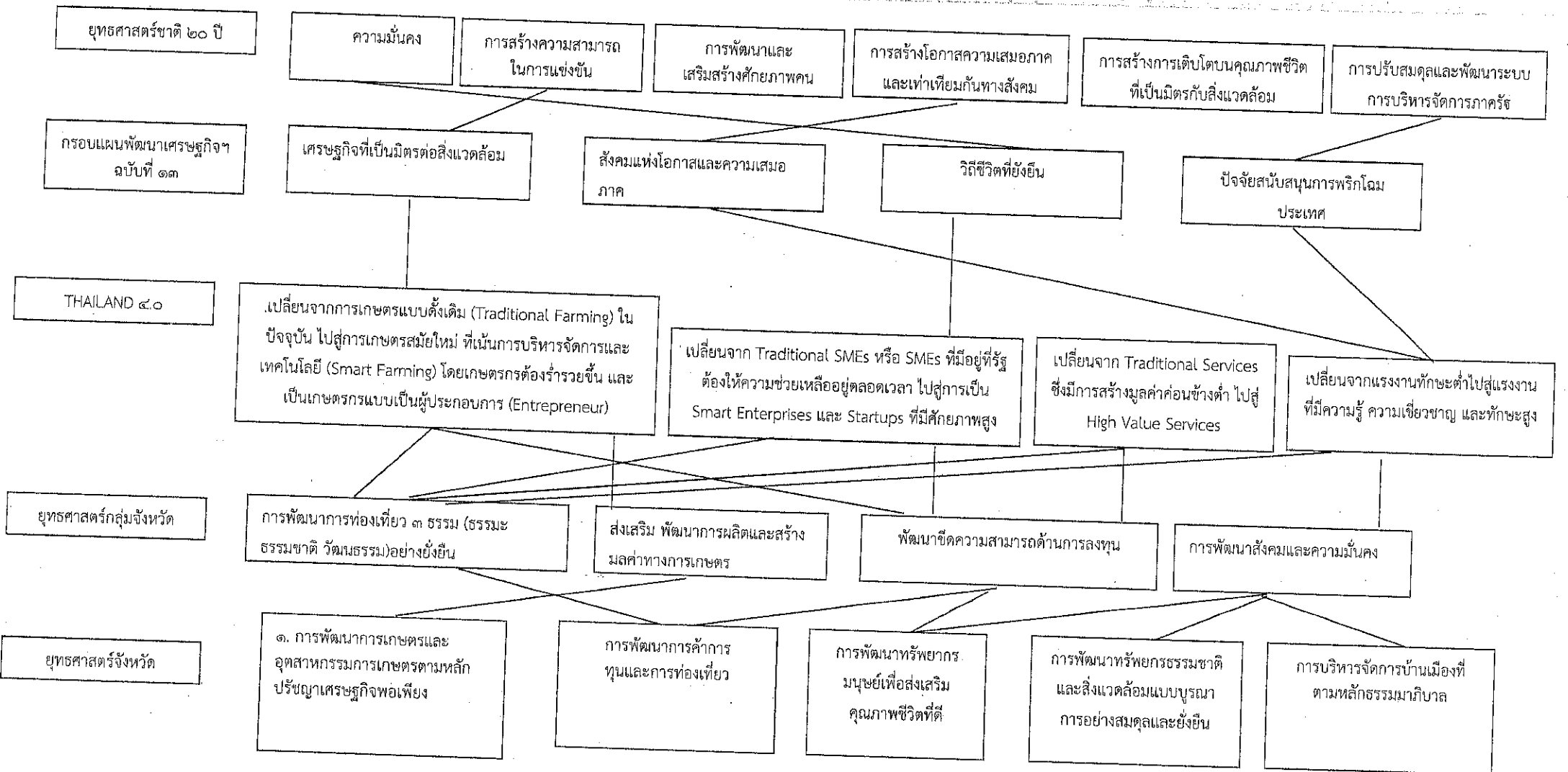
๓.๑.๑ การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

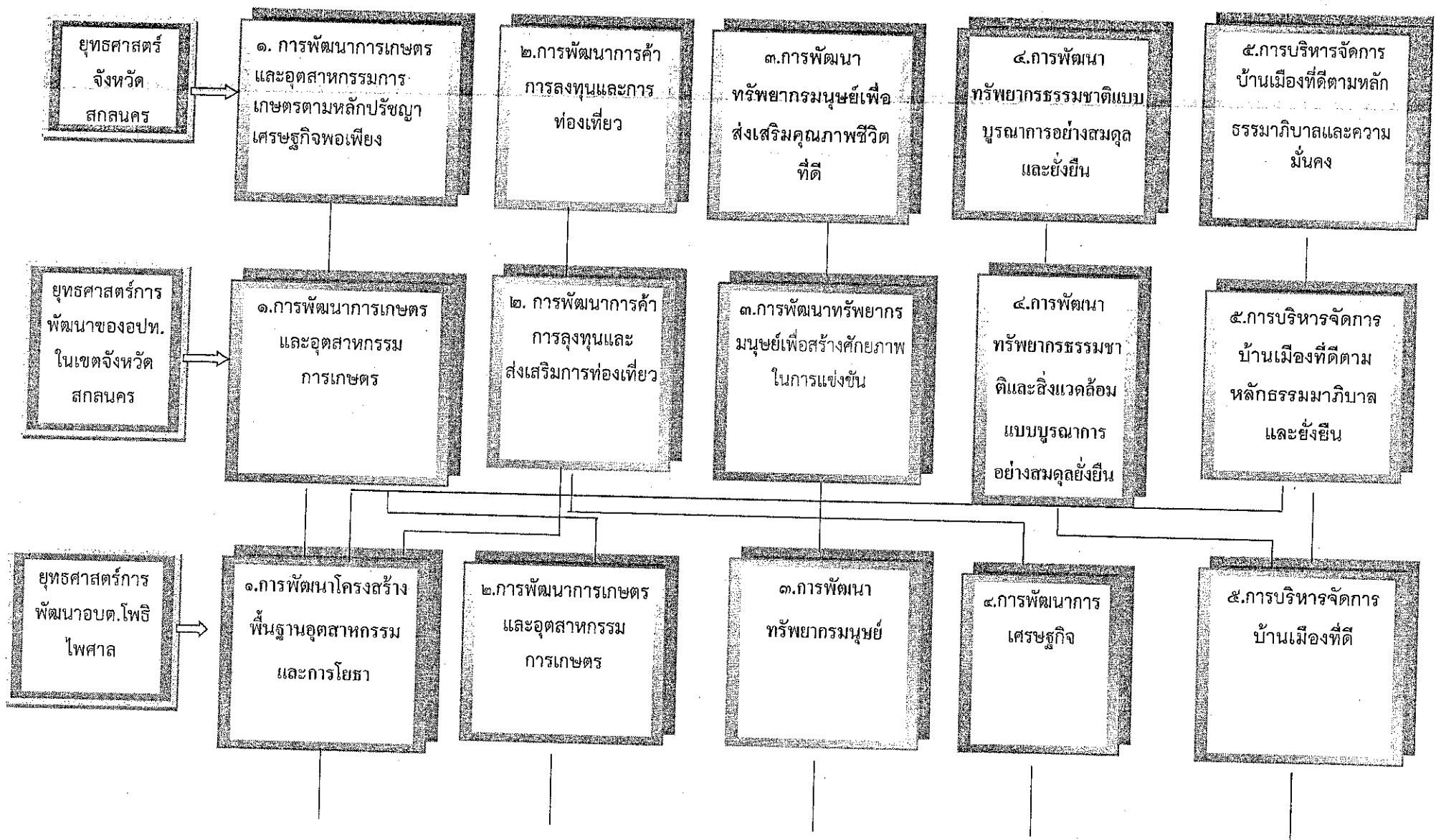
ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๑. ปัญหาด้าน การเกษตร	๑. ประชาชนมีความยากจน มี ภาระหนี้สินมาก เนื่องจากยังขาด การวางแผนการประกอบอาชีพที่ดี	ทุกหมู่บ้าน	- ความเจริญของโลกทำให้ ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำให้ อยู่รอดในสังคม
	๒. ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูทำนา ไม่มีอาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาด โอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	- สภาพอากาศ เปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพา การเกษตรตามฤดูกาลอย่าง เดียวไม่เพียงพอที่จะสร้าง ชุมชนเข้มแข็ง
	๓. การขาดการรวมกลุ่มเพื่อ ประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็น พลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของ ชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะ ช่วยให้สามารถแข่งขันกับ คู่แข่งได้ดีกว่าทั้งด้าน ต้นทุน แรงงาน และผลผลิต
	๔. การขาดเงินทุนประกอบอาชีพ	ทุกหมู่บ้าน	- การส่งเสริมให้ระบบ เศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศ เข้มแข็งและยั่งยืน
	๕. การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจังของประชาชนในพื้นที่เอง ใน การเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการ ช่วยเหลือของภาครัฐ ทำให้ โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบ ความสำเร็จ	ทุกหมู่บ้าน	- โครงการส่งเสริมต่าง ๆ ที่ รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบ ความสำเร็จมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๒. ปัญหา ด้านโครง สร้างพื้นฐาน	๑. เส้นทางคมนาคมระหว่าง หมู่บ้านหรือระหว่างตำบล ไม่สะดวก	ทุกหมู่บ้าน	- การกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ทำให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยราชการที่ อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนา เส้นทางคมนาคมให้มีความ สะดวก
	๒. ถนนเพื่อการลำเลียงผลการ ผลิตทางการเกษตรไม่เพียงพอทำ ให้การลำเลียงผลผลิตทางการ เกษตรไม่สะดวก ลำช้า	ทุกหมู่บ้าน	- การเกษตรยังเป็นพื้นฐานหลัก ทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งหาก ระบบเศรษฐกิจของประเทศระดับ รากหญ้ามีความแข็งแกร่งจะส่งผล ให้เศรษฐกิจของประเทศแข็งแกร่ง
	๓. ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่เพียงพอ โดยเฉพาะใน ฤดูแล้ง จะรุนแรงมาก	หมู่บ้านที่ยัง ไม่มีประปา	- น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต ท้องถิ่นต้องดูแลจัดหาให้เพียงพอ
	๔. ระบบไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะครัวเรือนที่ตั้งอยู่ห่าง จากหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบพลังงานทดแทนจะมี บทบาทสำคัญในอนาคตโดยเฉพาะ ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์จะ สามารถแก้ปัญหาสำหรับพื้นที่ ห่างไกลคู่สายไฟฟ้า
	๕. ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอ สำหรับจุดที่จำเป็นต้องติดตั้ง	ทุกหมู่บ้าน	- ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินนับวันยิ่งรุนแรงขึ้น การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ สามารถ ลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง
	๖. ขาดระบบการบริหารจัดการ น้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูน้ำหลาก จะเกิดปัญหาน้ำท่วม และในฤดู แล้งจะประสบปัญหาการขาด แคลนน้ำอย่างรุนแรง	ทุกหมู่บ้าน	- การสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ ถือว่าเป็นการเตรียมรับมือกับ ปัญหาน้ำท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กัก เก็บน้ำ การสร้างระบบ ชลประทาน การสร้างระบบระบาย น้ำ
	๗. การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ ที่มีอยู่ไม่คุ้มค่า	ทุกหมู่บ้าน	- การพัฒนาและใช้ประโยชน์จาก แหล่งน้ำ จะช่วยให้ชุมชนรู้จัก วิธีการหารายได้ ฟังตนเอง ฟัง ทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งเป็นไปตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงที่จะ เป็นทางออกที่สำคัญของโลกใน อนาคต

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไพศาล พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก และปลอดภัย ในการสัญจรไปมา ระบบสาธารณสุขบริการ สาธารณูปโภคสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้

เกษตรกรมีความเป็นอยู่ที่ดี มีรายได้ มีคุณภาพชีวิตดีขึ้นอย่างพอเพียง สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ประชาชนมีระดับการศึกษาที่ดี และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และได้รับบริการขั้นพื้นฐานด้านสาธารณสุขและการคมนาคมไว้วางใจได้อย่างทั่วถึง

ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถใช้ชีวิตอย่างปลอดภัย

สร้างจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการของชุมชน

ป้องกันและบรรเทาปัญหาเสพติดในเด็กและเยาวชน

ส่งเสริมสุขภาพอนามัยประชาชน

ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ส่งเสริมการศึกษา เพื่อให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้สู่อาเซียน

การส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชนทุกระดับตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่งเสริมการค้าการลงทุนด้านการเกษตร ส่งเสริมการเกษตรและประกอบอาชีพการเกษตร

อนุรักษ์การฟื้นฟู วัฒนธรรม และส่งเสริมประเพณี

แผนงาน

- แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
- แผนงานเกษตรชุมชน
- แผนงานการศึกษาศึกษา
- แผนงานสาธารณสุข
- แผนงานสังคมสงเคราะห์
- แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
- แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- แผนงานรักษาความสงบภายใน
- แผนงานบริหารงานทั่วไป
- แผนงานงบกลาง

ผลผลิต
โครงการ

→
๑.ปรับปรุงซ่อมแซมไฟฟ้าส่องสว่าง
จำนวน ๑๗ โครงการ/ปี
๒.ขยายเขตไฟฟ้าในเขตตำบลโพธิ
ไพศาล จำนวน ๕ โครงการ/ปี
๓.ปรับปรุงซ่อมแซมระบบประปา
จำนวน ๙ โครงการ/ปี
๔.ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน
จำนวน ๒ โครงการ/ปี
๕.ก่อสร้างฝายชะลอน้ำ จำนวน
๑ โครงการ/ปี
๖.บ่อบาดาลเพื่อการเกษตร
จำนวน ๒ โครงการ
๗.ขุดลอกแหล่งน้ำในเขตตำบลโพธิ
ไพศาล จำนวน ๕ โครงการ/ปี
๘.ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
จำนวน ๑๒ โครงการ/ปี
๙.ซ่อมสร้างถนนลาดยาง จำนวน
๔ โครงการ/ปี
๑๐.ก่อสร้างบล็อกรถคอนเวร์ต
จำนวน ๓ โครงการ/ปี
๑๑.ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรัง
จำนวน ๙ โครงการ/ปี
๑๒.ก่อสร้างถนนลูกรังจำนวน ๗
โครงการ/ปี
๑๓.โครงการเกี่ยวกับโครงสร้าง
พื้นฐาน จำนวน ๑๙ โครงการ/ปี

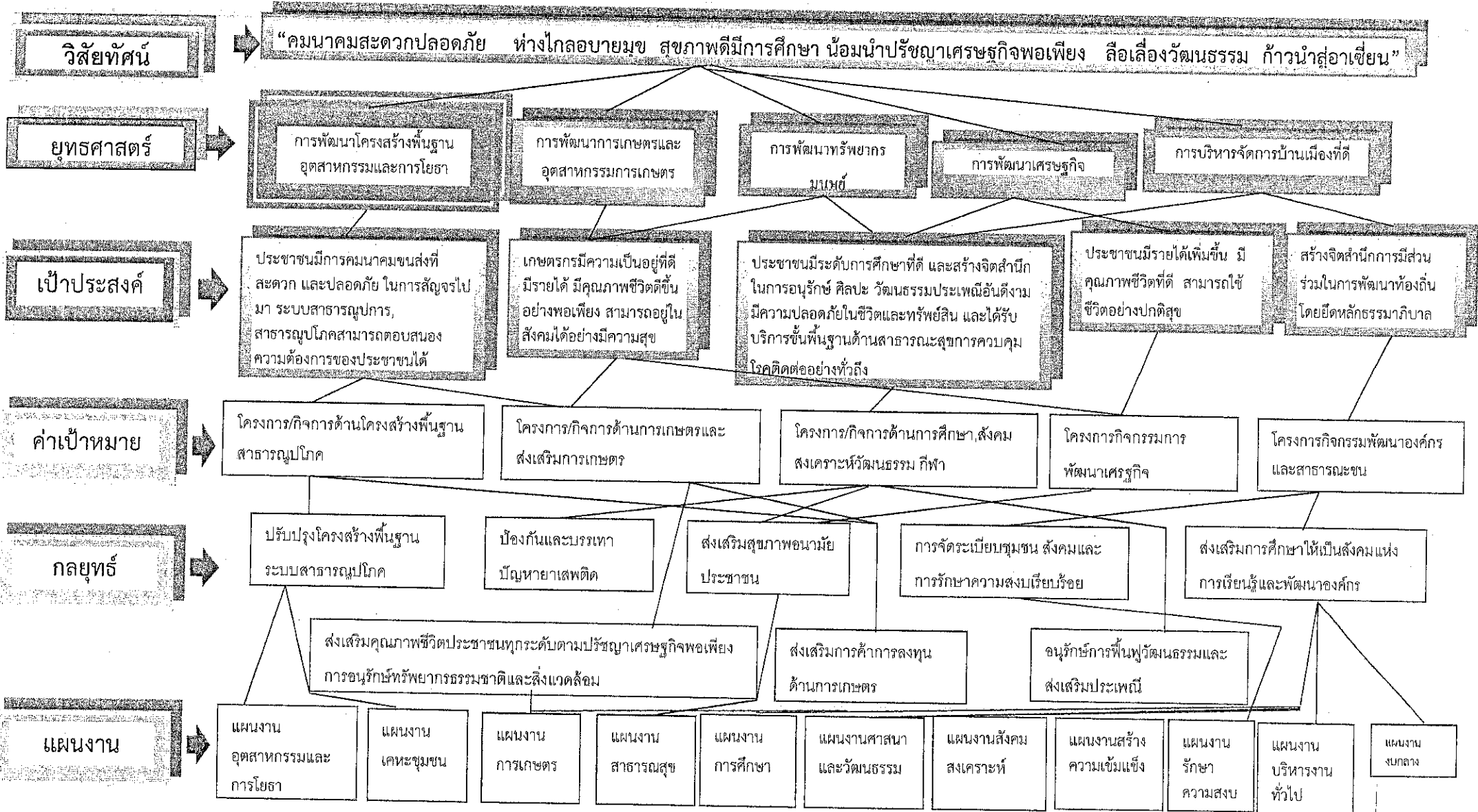
๑.ฝึกอบรมและทัศนศึกษา
งานด้านอาชีพเกษตรอินทรีย์
จำนวน ๑ โครงการ
๒.ฝึกอบรมและศึกษาดูงาน
เกษตรทฤษฎีใหม่ จำนวน ๑
โครงการ/ปี
๓.จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรฝึกอบรม
อาชีพ จำนวน ๑ โครงการ/ปี
๔.ฝึกอบรมอาชีพปลูกพืชฤดู
แล้งจำนวน ๑ โครงการ/ปี

๑.บำเพ็ญประโยชน์จัดกิจกรรม
เนื่องในวัน อปพร.๑ โครงการ/ปี
๒.ฝึกอบรมอาสาสมัครและ
ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน
๑ โครงการ/ปี
๓.ค่ายเยาวชนอาสาไม่พึ่งพารา
เสพติด จำนวน ๑ โครงการ/ปี
๔.การจัดสวัสดิการให้กับ
ประชาชนจำนวน ๓ โครงการ/ปี
๕.โครงการเกี่ยวกับผู้สูงอายุ
จำนวน ๒ โครงการ/ปี
๖.โครงการส่งเสริมสุขภาพ
ผู้สูงอายุ จำนวน ๒ โครงการ/ปี
๗.ส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ
จำนวน ๑ โครงการ/ปี
๘.โครงการกิจกรรมด้าน
สาธารณสุข จำนวน ๔
โครงการ
๙.โครงการกิจกรรมด้าน
การศึกษา จำนวน ๒ โครงการ
๑๐.โครงการเกี่ยวกับศาสนา
กีฬาและวัฒนธรรม จำนวน
๗ โครงการ/ปี

๑.โครงการ/กิจกรรมสร้าง
ความเข้มแข็งของชุมชน
จำนวน ๗ โครงการ/ปี
๒.โครงการ/กิจกรรมพัฒนา
อาชีพ สร้างอาชีพ นอกฤดู
เก็บเกี่ยว จำนวน ๘
โครงการ/ปี
๓.การสร้างความเข้มแข็งทาง
การตลาด จำนวน ๑
โครงการ/ปี

๑.โครงการ/กิจกรรมเกี่ยวกับ
การรักษาความสงบ การ
ป้องกันภัย เตือนภัย จำนวน
๙ โครงการ/ปี
๒.โครงการ/กิจกรรมเกี่ยวกับ
การป้องกันและแก้ไขปัญหา
ยาเสพติด จำนวน ๓
โครงการ/ปี
๓.โครงการ/กิจกรรมการ
ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
จำนวน ๒ โครงการ/ปี
๔.โครงการ/กิจกรรมการ
พัฒนาระบบสารสนเทศและ
การบริการขององค์กร
จำนวน ๕ โครงการ/ปี
๕.โครงการ/กิจกรรมพัฒนา
องค์กร บุคลากร และ
ประชาชน จำนวน ๑๐
โครงการ/ปี

แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑.	๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๘. ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	๙. สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	๑. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง	๑. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง	๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอุตสาหกรรมการโยธา	๑. การก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน	แผนงานอุตสาหกรรมการโยธา	กองช่าง กองการศึกษา

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๒	๕.ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่า เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร	๘.ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ ที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน	๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑.การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตร	๒.การพัฒนาส่งเสริมการเกษตร	๒.ส่งเสริมการค้าเงินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาส่งเสริมการเกษตร	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด
๓	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	๔.สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน	๓.การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	๕.ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ และการท่องเที่ยว	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน	หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	๑๖. ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพและรับผิดชอบต่อสังคม	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	๕. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ และการท่องเที่ยว	แผนงาน ศาสนาและวัฒนธรรม	กองการศึกษา
	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน	หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางสุขภาพและสุขภาพมูลค่าสูง	๓. สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่ดีและสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับคนทุกวัย	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	๕. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ และการท่องเที่ยว	แผนงาน สาธารณสุข	สำนักปลัด

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
	๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม	หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง มีความคุ้มครองทางสังคม พอเพียงเหมาะสม สนับสนุนครัวเรือนยากจนให้เข้าถึงการศึกษาและพัฒนาทักษะอาชีพ	๓. สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับคนทุกวัย	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน	๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	๓. การพัฒนาส่งเสริมบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน การจัดสวัสดิการแก่ประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส	แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๔	๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม	๘. ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ ที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน	๒. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว	๒. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว	๔. การพัฒนาเศรษฐกิจ	๖. การส่งเสริมสนับสนุนการสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชนด้าน เศรษฐกิจครัวเรือน ผู้การเป็นสังคมพึ่งตนเอง	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด กองสวัสดิการสังคม
๕	๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม	หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม	๑๑. ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ทัวถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน	๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล	๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล	๕. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล	๗. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อยลากรักษาความสงบภายใน การส่งเสริมเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	แผนงานรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
	๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน	๑๑. ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัยทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน	๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล	๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล	๕. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๘. การพัฒนาบุคลากรและองค์กร บริการชุมชนโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและการประชาสัมพันธ์	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
	๔. ด้านการสร้างความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม	หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง มีความคุ้มครองทางสังคมพอเพียงเหมาะสม สนับสนุนครัวเรือนยากจนให้เข้าถึงการศึกษาและพัฒนาทักษะอาชีพ	๓. สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่ดี สุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับคนทุกวัย	๓. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล	๓. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล	๕. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๓. การพัฒนาส่งเสริมบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน การจัดสวัสดิการแก่ประชาชน ผู้สูงอายุ	แผนงานงบประมาณ	สำนักปลัด กองสวัสดิการสังคม
รวม	๑๐	แผนงาน							